

Zdravko KORDIĆ

ANA AHMATOVA

Lice u strahu, prepadnute zjenice očiju
bespredmetni pogled -
u njemu tisućljetni zaborav

Nježno blijedo patničko lice; tamna kosa zaborava
Ana je preboljela revoluciju, Staljinove gulage
U spomen na njih uzdiže Mandeljštama, Solženjicina, Cvjetajevu
(A Cvjetajeva je neizdrživo obješena procvala na grani)
Pasternaka, Jevtušenka –
silne kupole europske pjesničke imaginacije

Ana ne vidje više Crnoga mora; Kijeva
Snijeg do pojasa lenjingradske zime,
moskovski ledeni pokrov

Tundre, tajge - miris borova, jasika, jela I smrča
U snu šeboja pričini se Oda radosti;
oda tuge I očaja
Svijeće dogorjevaju u tamnoj noći –
crni krik vrana
Javljaju se somnambulne “tajne zanata”
ljeta Gospodnjega 1913., olujna slava Majakovskom

U oči i vjeđe sliva se kiša suza,
s čađavom kišom
A javlja se munje trak
Eho zemlje odjekuje u magli – Borise Pasternaku
Lišće, spuštene oblaci, oblici vrište
drhtavom rukom
Daval je tijelo - iz patničkoga, smrtnoga tijela
i hmeljeva jela – Kruha svetosti što nam Gospod podari

te nježni san, dok živim u svojem duhovnom rastu -

Žeđam za francuskim duhom – Andre
A zima I sumrak iza tamnih kapija: strah

U proljeće ispod bjeline izbija visibaba znak života
najavljuje elegije

Requiem pušta I ispušta Modiglianeovu glazbu
Tijek vremena, uskrsava horizont
I pjesma pjesnikinje krikom se dovršuje u pepelu

Mostar, 12.travanj A. D. 2025.